

21 luty

21 lutego jest obchodzony Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego.

Przesłaniem tego święta jest ochrona języków, promowanie wielojęzyczności i podkreślanie wartości edukacji językowej.

Język polski - obok chińskiego, węgierskiego i fińskiego - to jeden z najtrudniejszych do nauki języków świata - skomplikowana gramatyka z mnóstwem wyjątków oraz szeleszczące zgłoski.

Dziś w naszej szkole pani Anita Bułacińska podczas zajęć online zwracała uczniom uwagę, jak ważne jest posługiwanie się poprawną polszczyzną, jak należy dbać o kulturę słowa. Młodzież chętnie czytała wiersze, które dotyczyły zasad gramatycznych i orograficznych języka polskiego.
<https://www.youtube.com/watch?v=-Dob8v8JvsU>

Poniższe wybrane wierszyki pochodzą z książki „Wierszyki łamiące języki” Małgorzaty Strzałkowskiej

CHRZĄSZCZ

Trzynastego w Szczebrzeszynie
chrząszcz się zaczął tarzać w trzcinie.
Wszczęli wrzask szczebrzeszynianie:
- Cóż ma znaczyć to tarzanie?!
Wezwać trzeba by lekarza,
zamiast brzmieć, ten chrząszcz się tarza!
Wszak Szczebrzeszyn z tego słynie,
że w nim zawsze chrząszcz BRZMI w trzcinie!
A chrząszcz odrzekł niezmiészany:
- Przyszedł wreszcie czas na zmiany!
Drzewiej chrząszcze w trzcinie brzmiały,
teraz będą się tarzały.

TRZNADLE

W krzakach rzekł do trznadla trznadel:
- Możesz mi pożyczyć szpadel?
Muszę nim przetrzebić chaszczce,
bo w nich straszą straszne paszcze.
Odrzekł na to drugi trznadel:
- Niepotrzebny, trznadlu, szpadel!
Gdy wytrzeszczysz oczy w chaszczach,
z krzykiem pierzchnie każda paszcza!

SZCZENIAK

W gąszczu szczawiu we Wrzeszczu
klaszcza kleszcze na deszczu,
szczeka szczeniak w Szczuczynie,

szepcze szczygieł w szczelinie,
piszczy pszczoła pod Pszczyną,
świszcze świerszcz pod leszczyną,
a trzy pliszki i liszka
taszczą płaszcze w Szypliszkach.